

Gyurka bácsinak ezt a "hitvallását" belül magunkévá tennünk, de az tapintható volt, mindezt azért mondta, hogy ez nekünk jól essen és ez úgy is volt.

Öbudavári lelkigyakorlat során, Gyurka bácsitól tanultam meg, hogy a borászati kénszalag meggyújtásával, a felhúzott tetőcserép alá dugva, hogy lehet hidegebb égtájakra elküldeni, a belső pozdorja lapok és a tetőcserép fedése között egész éjjel hangos csúszdázással garázdálkodó, viháncoló nyesteket. A fordított műszakban aktív, fűrgé rágcshalócsaládnak köszönhetően, a kialvatlan, de új élményekkel gazdagodó lelkigyakorlatozó testvéreink megtapasztalták, milyen is az, amikor „töltenek egy estét a nyesttel”.

A kén szagától a nyest jobban undorodik, mint a padláson alvó emberétől, ezért néhány hétig távol tarthatóak.

KOVÁCS LÁSZLÓ ÉBREDJ! - X, Y, Z GENERÁCIÓ!

Testvéreim! Ezzel a mottóval indult az idei Nagy Tábor, melynek végéhez értünk. A kitűnő Szervezők a Meghívóban ráébredésről, új felismerésekről és egymás megértéséről írtak. Erről szólt az egész Tábor. A mai olvasmányok is a bölcsességről és okosságról szólnak. Az Evangéliumban pl. arról a vitáznak a farizeusok és írástudók, hogy Jézus „hogyan adhatja testét eledelül nekünk?” Mi tudunk-e erre és a többi felvetődő kérdésre értelmes választ adni?

Próbáljunk meg most magunkba szállni, és megvizsgálni lelkiismeretünket, hogy mennyire igazodik Jézushoz a mi hitünk és életünk. Bánjuk meg bűneinket!... Szeressen minket a mindent adó Isten, bocsássa meg vétkeinket, és segítsen minket a Jézus szerinti hitben és életben.

Imádkozzunk! Istenünk, aki a Bölcsesség forrása vagy, add, hogy hitünket és életünket a Jézustól tanult értelmes hit és a bölcs életvezetés jellemezze, aki él és szeretsz...

Ének: Kyrie. Glória.

Olvasmány a Példabeszédek könyvéből (9,1-9)

Megépítette a házát a Bölcsesség,

S hét oszlopát is felállította.

Barmaid levágta, borát megkeverte,

És az asztalát is megterítette.

Kiküldte szolgálóit és kihirdette a város magasabb pontjain:

„Tapasztalatlanok, kerüljétek beljebb!”

Az értetleneknek meg ezt mondja:

„Gyertek, egyetek a kenyereimből,

Igyatok a borból, amelyet kevertem!

Éltek, csak hagyjatok fel a dőreséggel És járjatok az értelem útján!”

Ezek az Olvasmány szavai.

Szentlecke Pál apostolnak az Efezusiakhoz írt leveléből (5,14-20)

„Kelj föl te álmos, támadj föl holtodból és Krisztus rád ragyog!”

Nagyon vigyázzatok Testvérek arra, hogyan éltek:

Ne oktanul, hanem bölcsen. Használjátok föl az időt.

Mert rossz napok járnak. Ne legyetek oktanok, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata.

Ne részegeskedjétek, mert a bor léhaságra vezet. Inkább (Szent)lélekkel teljétek el. Egymás közt zsoltárt, himnuszt és szent dalokat énekeljétek, daloljatok és zengedeztetek szívből az Úrnak.

Adjatok hálát mindenkor, mindenért Urunk Jézus Krisztus nevében Istennek, az Atyának.

Ezek a Szentlecke szavai

Evangélium János apostol könyvéből (6, 51-58)

Jézus ezt mondta a kafarnaumi zsinagógában:

„Én vagyok a mennyből alászállott élő kenyér. Aki e kenyérből eszik, örökké él. A kenyér, melyet adni fogok, az én testem a világ életéért.” Vita támadt erre a zsidók közt: „Hogyan adhatja ez testét eledelül nekünk!” - mondták.

Jézus megerősítette: „Bizony, bizony mondom nektek: Ha nem eszitek az Emberfia testét és nem isszátok az ő véré, nem lesz élet bennetek. Aki eszi az én testemet és issza az én vére, annak örök élete van és én feltámasztom az utolsó napon.

Az én testem valóban étel és az én vérem valóban ital. Aki eszi az én testemet és issza az én vére, bennem marad és én őbenne. Amint engem küldött az élő Atya és én az Atya által élek, úgy aki engem eszik, én általam él.

Itt a mennyből alászállott kenyér, ez nem olyan, mint a manna, melyet atyáitok ettek és mégis meghaltak. Aki ezt a kenyeret eszi, örökké él!”

Ezek az evangélium szavai.

Kedves Testvérek!

„Egyétek a Bölcsesség kenyerét és borát” - mondja az Olvasmány.

„Igyatok a spiritus (alkohol) helyett a Spiritus Sanctust (Szentlelket)” - mondja a Leckében Pál apostol.

„Egyetek, igyatok Engem: testemet és vére, az én kenyeremet és boromat!” — mondja az Evangéliumban Jézus.

Akár itt „Áment” is mondhatnánk, mert ennyi a három szentírási rész mondanivalója.

Csakhogya ki mit ért Bölcsességen, Szentlelken és Jézuson?

1) Bölcsesség? (Dőreség)

A Szemináriumból azzal bocsátottak el minket, hogy „Tisztelendő urak, csak okosan, bölcsen...!” Azóta is ez a szó számomra háborzongató. Mert egyre csak ezt hallom...

Nekem kritikus élethelyzetemben sokan azt magyarázták, hogy döntsek okosan, bölcsen, vagyis úgy, hogy „a kecske is jól lakjon, a káposzta is megmaradjon”!

A politikában meg úgy, hogy a nagyobb rossz helyett a kisebb rosszra szavazzak.

A menekültáradatban pedig azt mondták, hogy magunkat kell néznünk, mert azok veszélybe sodornak minket, gyermekeinket, családjainkat, nemzetünket, keresztény kultúránkat.

Soroljam tovább?!

Nem tagadom, bölcsesség ez is, csak ez-e a Teremtő Isten bölcsessége? Nem csupán emberi bölcsesség és okosság, ami az „e-világ fiainak” okossága, bölcsessége?! Azok közül a bölcsességek közül való, melyeket már az Ószövetség bölcsesség könyve is „dőreségnek” nevez, magyarul esztelenségnek! És arra ínt, hogy „Járjatok inkább az értelem útján!”

Értelesen nem úgy kellene eljárnom, hogy szorongatott helyzetben sem leszek megalkuvó? Nem az volna az értelmes, ha a rosszra nem adom a nevem, még ha kisebb is az a rossz? És bármily veszélybe kerülök és kerülünk, nem esztelenség, sőt bűnös dolog, ha csak magamat, az én családomat, az én népemet nézem? A másik embert, a mások családját, a mások népét nem kell szeretnem? Őket szabad gyűlölnöm, megvetnem, kirekeszteniem?!

2) Szentlélek? (Léhaság)

Erről mindig Kapisztrán János jut eszembe. Tudjuk, hogy ferences szerzetes, lánglelkű szónok volt, aki bejárta Európát, és ezrek, tízezrek hallgatták a lélektől ihletett prédikációit. Csodatévő is volt. A párizsi kódex kétezer csodájáról tudósít. Vagyis a Szentlélek embere volt?

Mert volt más is. Kora „valamennyi eretnekének főinkvizítora” pápai (V. Miklós) meghatalmazással! A zsidóüldözések élén is ő állt, mint a „zsidók ostora”. (Sziléziában 41 zsidót küldött máglyára).

De ő volt Magyarország és Európa megmentője is. Újabb pápai megbízással (III. Kalixtus) „az oszmán terjeszkedéssel szembeni kereszties hadjárat főszervezője”. Ebben a minőségében került Magyarországra, ahol Hunyadi János támogatója lett. Kapisztrán a Nándorfehérvári ütközet előtti éjjel a katonákkal a rózsafüzért imádkoztatta. (Miért is?! Hogy győzzenek a csatában. Hogyan lehet győzni a csatában?

Gyilkolással, tömegmészárlással). Másnap világraszóló győzelmet arattak (1456. júl. 22.).

Világraszóló győzelem, aminek hírért ma is őrzi a pápai rendelettel elrendelt déli harangszó.

Kapisztrán János életét nézve lehet-e csodálkozni azon, hogy őt később a pápa (VIII. Sándor) szentté avatta. A világ pedig ujjonghat a Szentlélekben, mert ennyire hatásos volt a Szűz Máriát kérő imádság.

A leitatott és fellelkesített hadsereg győzelme, vagyis az ellenség legyilkolása a „Szentlélek és a jézusi ellenségszeret” jegyében, szerintem nem a világosság fiainak győzelme, hanem a sötétségé.

Ma is rossz napok járnak, és meg kellene fontolnunk a szentlecke intelmét: „Ne legyetek oktalanok, hanem értsétek meg mi az Úr akarata”. Biztosan nem az idegengyűlölet, biztosan nem a fegyveres felkészülés az idegenek elleni harcra, és biztosan nem egy esetleges jövőbeli magyar vérontás fölötti diadalmámban való ujjongás a Szentlélekben!

3) Jézus? (Manna)

A teológián azt tanultam, hogy Jézus Kafarnaumban megígérte az Oltáriszentséget, az utolsó vacsoráján pedig megalapította azt.

Vita nem csak a zsidók közt támadt Jézus szavai nyomán, hanem a keresztények között is, akik azóta már felekezetre szakadtak. Arra a kérdésre pedig, hogy „Hogyan adhatja ez testét és vérének nekünk?”, különböző válaszok születtek: a kenyér és bor csak átvitt értelemben értendő, csak szimbólum, csupán emlékeztető jel, vagy valóban Jézus teste és vére.

A katolikus dogma szerint tudjuk, hogy az Oltáriszentség Jézus teste és vére „valóban, valóságosan és lényegileg”. Mert a kenyér és bor a felszentelt pap szavára átváltozik Jézus testévé és vérévé.

Az évszázadokon keresztül folyó vitára a középkorban megszületett a bölcs, filozófiai magyarázat, Arisztotelész nyomán Aquinói Tamás fogalmazásában, mely ma is érvényes.

Leegyszerűsítve ennyi az egész: Arisztotelész felfedezte, hogy minden dolognak van lényege (szubsztancia) és formája (akcidens, járuléék). Aquinói megfogalmazta, hogy az átváltozás (transzszubsztanciáció) úgy történik, hogy átváltozáskor a kenyér és bor lényege helyébe Jézus testének és vérének a lényege lép, de a kenyér és bor formája (alak, íz stb.) marad. Ily módon az egész Jézus istenségstül, emberségstül jelen van a kenyér és bor külső színe alatt. Így ugye milyen egyszerű?!

Ahogy látlak benneteket elég különösen néztek rám. (Ki tudja, ki miért?) Különben azt hiszem, hogy ha ott a kafarnaumi tóparton odaálltam volna Jézus elé és

elmondtam volna neki Tamás mester magyarázatát, ő is furcsán nézett volna rám.

Ha még azt is elmondanám neki, hogy a középkori tudósok azt is kitalálták, hogy az átváltoztatott kenyér és bor, vagyis az Oltáriszentség azokban, akik magukhoz veszik „ex opere operato” hat, vagyis dologi hatásként (mint az aszpirin), vagyis függetlenül a cselekvőtől/áldozótól (ex opere operantis), vajon mit szólna?

És hogy tovább fokozzam a történetet, még ha azt is elmondanám Jézusnak, hogy mi történik a bölcs teológusok szerint a misében?! Azt, hogy a miséző pap ugyanazt teszi, ami a Golgotán történt, vagyis föláldozza Jézust, testét és vérét a mennyei Atyának a bűneink miatt a szentmise áldozatban, de vérontás nélkül; mely nagyon kedves a mennyei Atyának, mert a mise áldozaton keresztül árad ránk a többi szentség kegyelme is, Jézus mit mondana nekem?!

Valójában mi történt ott, a kafarnaumi zsinagógában? Ha János evangéliumából magát a történetet nézem, kiolvasható belőle, hogy az előző napokban Jézus (így vagy úgy), de megetette a tömeget a pusztában. Mire a tömeg elől menekülnie kellett, mert királlyá akarták őt tenni. Jézus pedig nem akarta ezt. A főkolomposok azonban nem hagyták annyiba. Kiszimatolták, hogy hazament Kafarnaumba, és tudták, hogy a zsinagógában szombaton megtalálják Őt.

Így is történt. Tudjuk, Jézus jól beolvasott nekik, hogy azért jöttetek, mert jóllaktatok! Kijelentette, hogy nem lesz ingyen kenyér. De itt vagyok én, az élő kenyér, az Atya küldötte. Ha megöltök, testemet és véreimet adom nektek. Különböznéltek pedig nézettek rám: „Az én eledelem az, hogy Atyám akarátát cselekedjem”. Engem enni annyi, hogy ti is az Atya akarátát cselekszitek. Tudjátok ti jól, miről beszélek. Velem kellene azonosulnotok, velem kellene egygéné lennetek, a tanítással és a magatartással, Mégpedig úgy, amint én egy vagyok az Atyával. Követnetek kellene engem!

Mi történt ez után ott Kafarnaumban?

A zsidók tömegesen akkor hagyták ott Jézust. A Tizenkettő is csak becsületből nem ment el. A kérdés az, hogy miért hagyta ott a tömeg? Talán azért, mert a názáreti ács mennyből jött küldöttnek mondta magát, és ezért istenkáromló eretnek?! Vagy azért, mert megbolondult és kannibálokat akar csinálni belőlük, akik ember húst esznek és embervért isznak?! Nem.

Az igazi ok szerintem az, hogy egy önfeláldozó, egy másokat szolgáló és egy erőszakot elvető, pacifista vezér nem kellett nekik! Ők gazdasági csodatévőt vártak és ingyen kenyeret. Ők politikai hatalomra szomjaztak, Izrael régi dicsőségét. Nekik olyan vezér kellett, mint Mózes, aki mannáat hullatott az égből, és népeket kiirtva vezette népüket a Kánaán, a tejjel-mézzel folyó ország felé.

Testvéreim! Nekünk sem dogmatikai problémáink vannak, ha vannak Jézussal kapcsolatban. Nekünk sem a szent liturgia elfogadása, vagy el nem fogadása a bajunk. Nekünk is az lehet a bajunk, hogy Jézust kellene ennünk. Az X, Y, Z generációs probléma is lényegében ebből ered.

Mi öregek az ún. veterán és X-generáció megettük úgy-ahogy Jézus tanítását és tettük is vala-mennyire. Gyermekünknek, az Y-generációnak próbáltuk átadni, több-kevesebb sikerrel. Most azt várnánk tőlük, hogy az ő gyerekeiknek és mások gyerekeinek is adják át úgy, ahogy mi próbáltuk. Csakhogy az Y-nak és Z-nek sem kell úgy, ahogy mi tettük, mert megváltozott a világ. Ha pedig igazából nem ettük, csak mondtuk a Jézust, mégúgysem akarják.

Kedves Testvéreim! Kedves X, Y, Z Generáció!

Kössünk békét! Hagyjunk egymásnak békét. Tiszteljük a Bokorban híres szabadságot. De fogadjuk meg fiatal szervezőink ez évi mottóját. Ébresztő! Ébredjünk rá, hogy egy más világot képviselünk ezen a világon. Egy más bölcsességet, más okosságot, más értelmet kell magunkévá tennünk, ha ezt a más világot meg is akarjuk valósítani a Földön.

Mindenki keresse, kutassa, és ha megtalálta, tegye közkincsé, hogy aztán közös összefogással épüljön ez a más világ. Mert ha nehéz is az árral szembe menni, érdemes, csak azt érdemes. Ugyanis „csak az menti meg korát, aki ellentmond neki” (Chesterton).

Ehhez a feladathoz még két költőt idéznék biztatásul: „Ember küzdj és bízva bízzál!” (Madách). És: „Előtted a küzdés, előtted a pálya, az erőtlen csügged, az erős megállja!” (Arany)

Hívek könyörgése Prefáció

Ének: Szent vagy...

Kánon

Mi Atyánk: Jó testvérként fogjuk meg egymás kezét, és úgy kérjük a mi Atyánkat.

Ének: Isten báránya.

Áldozás: Itt van Jézus kenyere és bora, hogy megerősíthessük a Vele és az egymással kötött szövetséget.

Énekek

Hálaima

Áldás: A BNT végén áldjon meg + minket a mi szerető Istenünk, aki Atyánk, Testvérünk és éltető Lelkünk.

A generációk összefogása jegyében menjünk hát békében!

(Kovács László elmélkedése elhangzott Vépen, 2018. augusztus 19-én, a Bokor Nagytábor zárómiséjén.)